

p. Wolfgang Kogler, Ocart

Namen razstave je prikazati pestrost in žlahtnost jaslične ustvarjalnosti na Slovenskem in njeno navezanost na versko-vzgojno poslanstvo jaslic - slavljenje prihoda Božjega Sina na zemljo, s čimer je Bog povzdignil ne le človeka, marveč vse ustvarjeno na zemlji. Razstava prinaša v Novo mesto in v novomeško škofijo še nekaj več: preko Društva ljubiteljev jaslic Slovenije, ustanovljenega v zavetju Marije Pomagaj na Brezjah, želi spodbujati vero v Jezusa Kristusa, v Troedinega Boga

in ljubezen do Marije po vseh slovenskih krajih, želi pa tudi spodbujati molitev za ohranjanje vrednot krščanske družine in življenja na teh osnovah.

Podobne razstave jaslic so bile do sedaj v ljubljanski, murkosoboški, celjski, mariborski in koprski škofiji. Letošnja postavitev VSESLOVENSKE RAZSTAVE JASLIC v Novem mestu, ob 100. ob-letnici rojstva kartuzijana p. Wolfganga Koglerja pa je zato toliko pomembnejša.

p. Wolfgang Kogler, Ocart

»Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje.

Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil.«

(Jn 3, 16-17)

Razstavo je pripravilo, ob 100. ob-letnici rojstva kartuzijana p. Wolfganga Koglerja, Društvo ljubiteljev jaslic Slovenije, skupaj s škofijo Novo mesto in Frančiškanskim samostanom.

Pri frančiškanih v Novem mestu,
Frančiškanski trg 1, bo

od 7. decembra 2013
do 2. februarja 2014

VSESLOVENSKA RAZSTAVA JASLIC

Odprtje in blagoslov razstave:
7. decembra 2013, ob 17.30
škof msgr. Andrej Glavan

p. Wolfgang Kogler, Ocart

p. Wolfgang Kogler, Ocart

Razstava jaslic je v častitljivem Frančiškanskem samostanu v Novem mestu, kamor so Frančiškovi bratje prišli že leta 1469; dve leti kasneje so pri kapeli sv. Lenarta dozidali samostan, kmalu pa postavili tudi novo cerkev (1472). Od leta 1746 do 1870 so frančiškani vodili gimnazijo, od leta 1878 pa do 1919 deško osnovno šolo. Župnija, ki jo sedaj upravlja, je bila ustanovljena leta 1967. Razstava je tudi zahvala Bogu za 70- letnico prvega novomeškega škofa msgr. Andreja Glavana.

V Sloveniji bo letos več kot 20 razstav jaslic, med njimi pa je prav ta v Novem mestu najpomembnejša. Njen namen je zahvala Bogu za posvečeno življenje patra Wolfganga Koglerja (1913-1993) iz kartuzije Pleterje na Dolenjskem. Leta 1963 je prišel v kartuzijo in se zaradi naročil posvetil ustvarjanju jaslic, saj je na leto izdelal do 70 garnitur. Patrova vodilna ideja pri oblikovanju božične skrivnosti je bila v hrepenjenju, da bi ljudje častili Sveto Trojico: Boga Očeta, ki nam je po Svetem Duhu dal svojega Sina Jezusa Kristusa, rojenega iz Device Marije. Jaslice morajo pokazati, je poudarjal p. Wolfgang Kogler, da se je Bog v Jezusu Kristusu učlovečil za vsakogar in da ni nobena stvar tako gotova, kot sta Božja dobrota in usmiljenje, to dvoje pa se razodeva v jaslicah. Vse, kar upodobimo in postavimo okrog hlevca, mora biti usmerjeno k Jezusu.

p. Wolfgang Kogler, Ocart

Jernej Mali

p. dr. Leopold Andrej Grčar
OFM

POSŁANSTVO BOŽIČA IN JASLIC

Pred nami je razstava jaslic v Novem mestu – pri frančiškanih. Ko smo se približali sveti družini v postavljenih jaslicah, ko smo videli, kako se Marija in Jožef sklanjata nad novorojenim Odrašenikom, ko so se Marijine oči potopile v našo notranjost z vprašanjem: »Ali smem položiti to Božje Dete v tvoje srce?«;

takrat smo zaznali, da so jaslice ena najmilejših upodobitev Božjega usmiljenja na svetu, nenehen spomin na brezmejno dobroto, ki se je v božični noči učlovečila v Betlehemu. Jaslice so nenehen klic, naj se zazremo z Marijinimi očmi v Dete, ki ga je Ona povila in položila v jasli ...; in razmislimo, kaj nam ta Božji otrok želi povedati!

Današnje obsežne, globoko segajoče in hitre spremembe v družbi in kulturi so prizadele družino prav tako ali pa morda celo bolj kot druge ustanove. Mnoge družine ostajajo v teh razmerah zveste vrednotam, ki pomenijo temelj družine kot ustanove.

Druge družine pa so ob spremembah zapadle negotovosti, zmedenosti ali celo dvomu in se skoraj več ne zavedajo pomena in vrednosti akonskega in družinskega življenja (Apostolsko pismo o družini 1,1).

Koncil pravi: »V družini, tej tako rekoč domači cerkvi, morajo biti starši svojim otrokom z besedo in z zgledom prvi oznanjevalci vere in gojiti morajo v vsakem njegov lastni poklic« (C 11). Vprašajmo se: »Kje so družine in kje bodo to svoje poslanstvo laže

izpolnile, kakor pred jaslicami?«

Akademik dr. Niko Kuret (1906-1995) je zapisal, da je na tisoče družin hvaležno jaslicam, da se je razbita družinska skupnost v adventnem času spet strnila in taka ostala tudi zato, ker se je vsa družina lotila priprav na postavitve domačih jaslic.

Sveti oče Benedikt XVI. nas spodbuja: »Vesel sem, ko vidim, da se v vaših družinah ohranja navada postaviti jaslice. Vendar ni dovolj ponavljati neko navado, ampak se je potrebno truditi, da zares živimo vse te dni to, kar jaslice predstavljajo: to je Kristusovo ljubezen, njegovo ponižnost, majhnost, njegovo uboštvo in skromnost.«

Ker so varuhi samostana v Novem mestu že od leta 1471 bratje sv. Frančiška Asiškega, bomo laže razumeli, kar je omenil sveti oče Benedikt XVI.: »Sv. Frančišek je v Greccio-ju v živo pokazal prizor rojstva Božjega Deteta, da bi ga mogel premišljevali in moliti, predvsem pa, da bi mogel še bolj uresničiti sporočilo Božjega Sina, ki se je iz ljubezni do nas odrekel vsemu in postal mali otrok.«

Sveti oče nadaljuje: »Jaslice so šola življenja, kjer se lahko učimo skrivnosti pravega veselja. To ne obstaja v imeti mnogo stvari, ampak čutiti se ljubljene od Gospoda, narediti se kot dar za druge in v tem, da imamo radi druge!«

Eva Tivadar

Marijan Vodnik

»Poglejmo jaslice«, pravi sveti oče, »Marija in sv. Jožef se ne zdita kot zelo srečna družina. Prvorojenca Jezusa sta dobila sredi velikih stisk in vendar sta polna globokega veselja, ker se spoštujeta, si pomagata, predvsem pa, ker sta gotova, da je njuno življenje Božje delo, ker se je v njem učlovečil mali Jezus-Bog. In pastirji? Zakaj se vesele? Ta Novorojeni gotovo ne bo spremenil okoliščin njihove revščine in odrinjenosti. Toda vera jim pomaga prepoznati v tem Detetu, povitem v ple-nice in položenem v jasli, znamenje, da so se Božje obljube izpolnile za vse ljudi, ki jih On ljubi (Lk 2, 12. 14), tudi zanje.«

Sveti oče je dejal: »V čem obstaja resnično veselje? V tem, da začutimo, da je naše bivanje osebno in občestveno, obiskano in napolnjeno z veliko skrivnostjo, s skrivnostjo Božje Ljubezni! Da smo veseli, ne potrebujemo le stvari, ampak ljubezen in resnico: potrebujemo Boga, ki nam je blizu, ki ogreje naše srce in odgovarja na naša globoka pričakovanja. Ta Bog se je razodel v Jezusu, rojenem iz Device Marije. Zato je kipec Deteta Jezusa, ki ga polagamo v jasli hlevčka ali votline, srčika vsega, središče in srce sveta.« 13. decembra 2009 je papež Benedikt XVI. dejal: »Molimo, da bi vsakdo, kakor Devica Marija, lahko prejel to središče - to srce svojega življenja - Boga, ki je postal Otrok, za studenec pravega veselja.«

Razstava jaslic v Novem mestu želi obiskovalcem pokazati resničnost Jezusovih besed: »Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje. Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil.« (Jn 3, 16-17)

Ko se bomo po ogledu Vseslovenske razstave jaslic vračali k svojim družinam, bomo še bolj razumeli besede papeža Benedikta XVI.: »Jaslice nam lahko pomagajo, da razumemo skrivnost božiča, ker spregovorijo o ponižnosti in usmiljeni dobroti Kristusa, ki je – čeprav je bil bogat – zaradi nas postal ubog. Njegovo uboštvo obogati tiste, ki se ga oklenejo, in božič prinese veselje in mir tistim, ki kot pastirji v Betlehemu sprejmejo angelo besede: »To vam bo v znamenje: našli boste Dete, povito in položeno v jasli.« (Lk 2,12) Še vedno je to znamenje za naš čas, ljudi XXI. stoletja. Drugega božiča ni!

Ohranjajmo »večni božič« tako, da udejanjamo evangeljsko sporočilo, ki nam zagotavlja: »Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi!« (Mt 18,20). To je nenehni božič – kjer pa je On, tam je mir, moč, veselje, sreča, pogum in navdušenje! Tam je življenje z Marijo, Božjo in našo materjo.

Ana Korenč

Marija Kastelec